

рилъ, че това израженіе было му непознато. Той го разгледалъ по-внимательно, то не было уравненіе-то на еллиписа, но се пакъ тукъ-тамъ понамявало на него. Но какво было негово-то зачудваніе, кога-то той намѣрилъ слѣдъ по-внимательно изслѣдваніе, че полученно-то математическо израженіе, кое-то изображавало свойства-та на крива-та линія, коя-то са описвала отъ въртяще-то са тѣло, было общо-то алгебраическо израженіе на **всички-тѣ конически сѣченія**. Тука е было най-чудно-то откровеніе. Възможно ли е що-то отъ дѣйствие-то на закона на тяготѣніе-то, небесны-тѣ тѣла да са въртятъ по една коя да е отъ тѣзи кривы линіи? Наблюденіе-то отговаря на този въпросъ. Намѣрено было, че планеты-тѣ обикаляли по еллиписа; спътници-тѣ на Юпитера — по кръгове; а тѣзи необыкновенны, неправилны, непокорящи са на никакъвъ законъ тѣла, **кометы-тѣ**, на кои-то движенія-та сж презирали всички изслѣдванія, сега влѣзли въ съставъ-тъ на тѣзи нова и съвършенна система, като обикалятъ около слънце-то по **параболы и хыперболы**.

Тѣй тѣзи четьре прѣкрасны кривы линіи, кои-то иматъ едно общо начало, надѣлены съ нѣкои общы свойства, но различни по характеръ, като са размѣсятъ въ тѣсна свръзка и незамѣтно прѣминуваатъ една въ друга, внезапно са пренесли на небе-то и станали орбиты на безчисленны мірове. Около двадесать столѣтія, тѣ сж были прѣдмѣтъ на просто умозрѣніе; но сега тѣ преминали въ рѣче-тѣ на астронома, като могущественны орждія на неговы-тѣ бжджщи завоеванія между планетны-тѣ и кометны-тѣ мірове.

Сега станало ясно, че три-тѣ великы закона на Кеплера, до кои-то той достигналъ съ таквизи трудове и усилія, проистичали като едно просто слѣдствие отъ закона на тяготѣніе-то. Въ това наше изложеніе, кое-то е лишено отъ математическы доказателства, невъзможно е да са даде ни най-малко понятіе за тѣзи невѣроятна промѣна, коя-то внезапно произлѣзла въ способы-тѣ на изслѣдваніе-то. Невъзможно е безъ най-голѣмо чуденіе да са чете изслѣдованіе-то на Нютона, въ кое-то той намѣрва свойства-та на крива-та линія, описвана отъ тѣло, кое-то обикаля около неподвиженъ центръ, подъ вліяніе-то на закона на тяготѣніе-те, отъ ко-го-то проистичаатъ толкози прости и чудны слѣдствія. Азъ немогъ да ви дамъ понятіе за различны-тѣ методы, кои-то са употрѣбывали отъ Нютона и Кеплера за достиженіе три-тѣ закона на планетны-тѣ движенія. Азъ си прѣдставявамъ Кеплера като единъ человекъ, на кого-то сждба-та възложила тѣжкъ трудъ да търкала огроменъ камъкъ нагорѣ по стръмнина-та на една планина и да го положи на граница-та, коя-то са намѣрва нѣколко фута отъ върха. Като повдига и обръща тѣзи тяжесть, той неуморно работи деня и ноця, въ бура и въ мракъ, като не оставя никога своя-та тяжесть, да не бы да изгуби това, кое-то той е достигналъ, Ако пхть-тѣ е твърдѣ стрѣмень и скалисть, той са отбива ту надѣсно. Ако налѣво, като извиња своя труденъ пхтъ на лажатущкы и полека са издлга по стръмнина-та. Изминуваатъ са цѣлы години, глава-та му побѣлява въ този трудъ, но той са не оставя отъ него; се напрѣдъ и се нагорѣ изнася той тѣжкыя товаръ; цѣль-та му е прѣдъ очи-тѣ, той подно-